

Sygn. akt XIV C 325/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2022 r. w Pile

sprawy z powództwa (...) Bank SA w W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. kosztami postępowania obciąża powoda w całości i tego tytułu zasądza na rzecz pozwanego kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł, w tym 17 (siedemnaście) zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Przemysław Okowicki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 kwietnia 2021 roku, (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego A. G. kwoty 167.492,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. (k.5-7)

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał iż w dniu 19.08.2019 roku zawarł z pozwanym umowę kredytu nr. (...) na podstawie której udostępnił mu kwotę kredytu w wysokości (...)02 zł a pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty kredytu zgodnie z postanowieniami umowy.. Wobec opóźnienia pozwanego w spłacie kredytu powód pismem z dnia 24. (...) wezwał go do uregulowania wymagalnego zadłużenia , wskazując iż w jego nieuiszczenie w wyznaczonym terminie może skutkować wypowiedzeniem umowy z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania. Następnie pismem z dnia 24.07.2020 skierował wobec pozwanego wypowiedzenie umowy w której wezwał go do uiszczenia w terminie 14 dni roboczych zaległości i poinformował o możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia . Ponieważ pozwany nie wpłacił żadnej kwoty powód dokonał wypowiedzenia a cała kwota stała się wymagalna.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k.44-45v.)

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł iż z załączonych do pozwu dokumentów nie można wywieść kwoty której zasądzenia domaga się powód. Przede wszystkim, zdaniem pozwanego, powód nie wskazał w jaki sposób dokonał wyliczenia dochodzonej kwoty, w jaki sposób dokonał kapitalizacji odsetki w jaki sposób one narastały.

Pozwany podniósł nadto iż nie zostały do umowy kredytu dołączone załączniki które miały stanowić jej integralną część w postaci prognozowanego harmonogramu spłat, wciągu z taryfy opłat i prowizji dla klientów indywidualnych jak również oświadczenia dotyczącego zmiennej stopy procentowej.

Pozwany podniósł też, że wypowiedzenie umowy kredytu zostało dokonane z jednoczesnym zastrzeżeniem warunku ,co zgodnie z cytowanym przez niego orzecznictwem, powodowało iż pozwany nie miał pewności co do jego sytuacji prawnej .

Pozwany podniósł nadto iż umowa kredytu z 19 sierpnia 2018r. podlegać winna ocenie pod kątem występowania klauzul abuzywnych, a także wygórowanej wysokości prowizji. W tym też zakresie pozwany powołał się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z którego wynika iż jeżeli Bank nie dowiedzie , że wysokość prowizji odpowiada rzeczywistym nakładom pracy i usług wówczas Sąd powinien uznać że taki warunek jest nieuczciwy tj. sprzeczny z wymogiem dobrej wiary a także skutkujący nierównowagą praw i obowiązków stron umowy.

Zarządzeniem z dnia 25.czerwca 2021 roku powód został zobowiązany do ustosunkowania się do treści odpowiedzi na pozew pod rygorem uznania iż zgadza się ze stanowiskiem pozwanego i nadesłania w tym terminie załączników do umowy kredytowej (k-49) .

Pismem z dnia 9 sierpnia 2021 roku, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zgłosił wstąpienie do sprawy w charakterze powoda z uwagi na fakt nabycia przez niego przedmiotowej wierzytelności na mocy umowy cesji z dnia 16 czerwca 2021 roku. (k.51-52v.)

Pismem z dnia 15 listopada 2021 r. (k-96) pozwany oświadczył że nie wyraża zgody na wstąpienie do sprawy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w miejsce powoda.

Na rozprawie dnia 23 marca 2022 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. (k.108)

Do czasu rozprawy powód nie ustosunkował się do stanowiska pozwanego.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 19 sierpnia 2019 roku, powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym A. G. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 161.441,02 zł, która miała być przeznaczona na cele konsumpcyjne oraz na spłatę kosztów pożyczki. Umowa została zawarta na okres 120 miesięcy. Ustalono, że kredyt wypłacony zostanie przez Bank pożyczkobiorcy. O uruchomieniu kredytu decydować miał powód, składając dyspozycję wypłaty. Za datę uruchomienia środków uznano datę obciążenia rachunku kredytowego Banku kwotą pożyczki.

Kredyt oprocentowany został według zmiennej stopy procentowej, zgodnie z § 2 niniejszej umowy i w dniu sporządzenia umowy wynosiło 7,99 % w stosunku rocznym, stanowiącym sumę stawki referencyjnej WIBOR 3M oraz stałej marży Banku wynoszącej 6,27 punktów procentowych. Zmiana oprocentowania w kolejnych 3-miesięcznych okresach obrachunkowych następuje w zależności od zmiany stopy referencyjnej, z przedostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spłaty raty pożyczki.

Powód na mocy umowy zobowiązał się do spłaty kredytu w miesięcznych równych ratach kapitałowo – odsetkowych zgodnie z terminami i w wysokości określonej w harmonogramie spłat. Spłata rat następować miała na podany w umowie rachunek bankowy.

Całkowity koszt kredytu na dzień zawarcia Umowy wynosił 94.677,81 zł, a rzeczywista roczna stopa oprocentowania w skali roku – 11,85%.

Integralną część umowy stanowić miały prognozowany harmonogram spłat, wzór formularza odstąpienia od umowy, dyspozycja uruchomienia pożyczki, wyciąg z taryfy opłat i prowizji A. Banku dla klientów indywidualnych, oświadczenie o ryzyku zmiennej stopy procentowej, z którymi powód zapoznał się przed podpisaniem umowy.

A. G. nie wywiązywał się z postanowień niniejszej umowy i nie spłacał terminowo rat.

Wobec tego, pismem z dnia 24 czerwca 2020 roku (...) Bank S.A. wezwał pozwanego do uregulowania zadłużenia, które na dzień skierowania pisma wynosiło 5.812,38 zł. Powód wskazał, iż pozwany w ciągu 14 dni roboczych od dnia otrzymania niniejszego pisma może złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Ponadto oświadczył, iż w przypadku nieskorzystania przez pozwanego z tego uprawnienia umowa zostanie wypowiedziana.

W związku z brakiem odpowiedzi pozwanego, pismem z dnia 24 lipca 2020 roku bank wypowiedział łączącą strony umowę kredytu. Powyższe pismo zostało pozwanemu skutecznie doręczone w dniu 27 lipca 2020 roku.

Kolejno pismem z dnia 31 sierpnia 2020 roku, które pozwany odebrał w dniu 4 września 2020 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz wymagalnego zadłużenia w kwocie 162.136,28 zł w terminie 7 dni od daty niniejszego pisma.

Całkowite zadłużenie pozwanego na dzień 21 grudnia 2020 roku wynosiło 167.492,12 zł.

Dnia 21 grudnia 2020 roku, powód do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wniósł przeciwko pozwanemu A. G. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

8 lutego 2021 wydany został nakaz zapłaty, w którym pozwanemu nakazano w ciągu dwóch tygodni zapłacić powodowi kwotę 167.492,12 zł. Od nakazu tego sprzeciw złożył pozwany. Postanowieniem z dnia 9 marca 2021 roku postępowanie w tej sprawie na skutek prawidłowego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty zostało umorzone.

W piśmie z dnia 9 sierpnia 2021 roku skierowanym do tutejszego Sądu (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w W. wskazał, iż na mocy cesji wierzytelności z dnia 16 czerwca 2021 roku wstępuje do niniejszej sprawy w charakterze powoda.

Pismem z dnia 15 listopada 2021 roku pozwany oświadczał, iż nie wyraża zgody na wstąpienie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w W. do sprawy w miejsce powoda

/wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. (k.8), umowa kredytu nr (...) (k.18-20v.), pismo powoda z dnia 24.06.2020r. (k.23v.), wydruk śledzenia przesyłek (k.24), wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 24.07.2020r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.25-26v.), przedsądowe wezwanie do zapłaty (k.21), potwierdzenie odbioru przesyłki (k.22), oświadczenie o wstąpieniu do sprawy w charakterze powoda z załącznikami (k.51-59) Pismo pozwanego z dnia 15.11.2021 (k-96)

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów

Dokumenty wymienione w stanie faktycznym nie budziły wątpliwości Sądu co do prawdziwości zawartych w nich informacji. Nadto żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści i formy, nie kwestionowała również wartości dowodowej. Dlatego też dokumenty te jako w pełni wartościowe stanowiły podstawę czynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, tym bardziej, że i Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować je z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo uznać należało za niezasadne z uwagi na jego przedwczesność. W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał szereg okoliczności które wzbudzać w ocenie Sądu musiały wątpliwości co do zasadności roszczenia w szczególności co do wypowiedzenia umowy z uwagi na jego warunkowość. Podzielić należy w tym miejscu argumentację zawartą w odpowiedzi na pozew a powołującą się na zaprezentowane tam orzecznictwo .

Powód został zobowiązany przez Sąd do tego aby ustosunkować się do wszystkich okoliczności podniesionych przez pozwanego i to pod rygorem iż okoliczności podniesione przez pozwanego są jak najbardziej zasadne i powód się z

nimi zgadza. Ponieważ powód na zobowiązanie Sądu nie odpowiedział należało uznać iż okoliczności powołane przez pozwanego przyjął za zasadne.

Zauważyć należy nadto iż ustalenie faktu (zespołu poszczególnych faktów) następuje w zasadzie przez udowodnienie każdego z nich. Może być jednak oparte na notoryjności (art. 228 kpc), przyznaniu (art. 229 i 230 kpc) oraz domniemaniu faktycznym (art. 231 kpc). Dowodzenia wymagają jedynie fakty sporne. Fakty przyznane i to zarówno wprost jak i przez brak wypowiedzenia się strony przeciwnej, jako bezsporne nie wymagają dowodzenia. By w sprawie zachodziła potrzeba przeprowadzenia dowodów w celu wykazania określonych faktów, muszą być one sporne, a by stały się sporne, muszą zostać wcześniej zaprzeczone.

Zgodnie z [art. 210 § 2 kpc](#), każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Wypowiedzenie się co do twierdzeń strony przeciwnej o okolicznościach faktycznych winno odnosić się w sposób konkretny i jednoznaczny do wszystkich podniesionych przez tę stronę twierdzeń. Obowiązek przewidziany w [art. 210 § 2 kpc](#) zmierza do zakreślenia okoliczności spornych i bezspornych między stronami i ma wpływ na zakres ewentualnego postępowania dowodowego. Dowodzeniu, jak wskazano wyżej, podlegają bowiem tylko okoliczności sporne między stronami, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy ([art. 212 kpc](#), [art. 227 kpc](#)). W sytuacji, w której strona obarczona obowiązkiem wypowiedzenia się co do twierdzeń strony przeciwnej o okolicznościach faktycznych, co do nich się nie wypowie, naraża się na zastosowanie przez Sąd dyspozycji [art. 230 kpc](#), zgodnie z którym, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Jeżeli strona (w szczególności reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika) chce zaprzeczyć twierdzeniom strony przeciwnej o faktach, powinna uczynić to wyraźnie, odnosząc się do konkretnych okoliczności faktycznych i przedstawiając jednocześnie własne twierdzenia odnośnie kwestionowanej okoliczności. W związku z tym, jako zaprzeczenie twierdzeniom strony przeciwnej o faktach nie może być traktowane ogólnikowe zaprzeczenie wszelkim okolicznościom podanym przez stronę przeciwną (por. wyrok SN z 9 lipca 2009 r. w sprawie III CSK 341/08, LEX 584753). Jako zaprzeczenie twierdzeniom strony przeciwnej o faktach nie może być również traktowane podniesienie twierdzenia, że druga strona nie wykazała, nie udowodniła konkretnych okoliczności, ponieważ o konieczności dowodzenia określonych faktów rozstrzyga Sąd, biorąc pod uwagę to, jakie okoliczności są między stronami sporne. Wykazania (udowodnienia) wymagają okoliczności sporne, a aby stały się sporne, wcześniej muszą zostać zaprzeczone. Bez zaprzeczenia nie stają się sporne i tym samym nie wymagają wykazywania (dowodzenia).

Powód w pozwie przywołał następujące twierdzenia:

- a) 19.08.2019 r powód zawarł z (...) Bank SA umowę kredytową nr (...)
- b) pozwany zaprzestał regulowania miesięcznych rat zgodnie z harmonogramem płatności,
- c) A. Bank po wcześniejszym wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległych rat złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia,,
- d) zaległość pozwanej na dzień składania pozwu wynosiła 167492,12 zł, na co składa się (...)62 zł suma pozostałego do spłaty kapitału, 5542,92 zł suma odsetek umownych. Oraz kwota 5680,60 odsetki umowne za opóźnienie

Pozwany w odpowiedzi na pozew oraz w kolejnych pismach procesowych zgłosił następujące stanowisko:

- a) podniósł nadto iż nie zostały do umowy kredytu dołączone załączniki które miały stanowić jej integralną część w postaci prognozowanego harmonogramu spłat, wciągu z taryfy opłat i prowizji dla klientów indywidualnych jak również oświadczenia dotyczącego zmiennej stopy procentowej.
- b) Pozwany podniósł ponadto iż wypowiedzenie umowy kredytu zostało dokonane z jednoczesnym zastrzeżeniem warunku ,co zgodnie z cytowanym przez niego orzecnictwem, powodowało iż pozwany nie miał pewności co do jego sytuacji prawnej .

c) Pozwany [podniósł nadto iż umowa kredytu z 19 sierpnia 2018r. podlegać winna ocenie pod kątem występowania klauzul abuzywnych, a także wygórowanej wysokości prowizji. W tym też zakresie pozwany powołał się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z którego wynika iż jeżeli Bank nie dowiedzie , że wysokość prowizji odpowiada rzeczywistym nakładom pracy i usług wówczas Sąd powinien uznać że taki warunek jest nieuczciwy tj. sprzeczny z wymogiem dobrej wiary a także skutkujący nierównowagą praw i obowiązków stron umowy.

Odwołując się do wyżej opisanych zasad ustalenia faktów w sądowym postępowaniu cywilnym należy stwierdzić, iż powód w żadnym razie nie zakwestionował okoliczności podniesionych przez pozwanego ,pomimo tego iż został do tego zobowiązany a skoro zobowiązany został pod rygorem uznania iż zgadza się z tymi okolicznościami uznać należało iż uznał okoliczności pozwanego za zasadne .

Tym samym powództwo uznać należało za przedwczesne i jako takie podlegało oddaleniu .

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Przemysław Okowicki